

NED MED DEN BORGERLIGA DIKTATUREN, DESS VALSKÅDESPEL OCH HELA DESS RIKSDAG!

Ännu en gång har svenska folket fått lov att gå till valurnorna för att, som Marx sade, ”välja vilka representanter för den härskande klassen som skall förtrycka dem”. Och det är knappast någon nyhet för de flesta att det är just så det ligger till. Det är nog inte många bland Sveriges arbetande folk som tror att de politiker de har röstat på faktiskt är deras representanter – det handlar snarare om att rösta på det minst onda och kanske hoppas på att den ena borgarmaffian (M) skall råna just dig på några ören mindre än den andra borgarmaffian (S). Och som vi alla vet så är det redan ca 20% av befolkningen som tillfrisknat från alla sådana illusioner och insett att de inte har något att vinna på att rösta över huvud taget. Detta är inte någonting dåligt. Det är inte ett tecken på minskat politiskt intresse eller bristande kampvilja, utan precis tvärtom; det är ett tydligt tecken på att folket vänder borgarstaten ryggen och inte längre tror på dess skådespel.

För de som verkligen kämpar för att krossa detta utsugarsamhälle har detta stått klart länge: **arbetarklassen och de förtryckta folken har aldrig någonsin kunnat ta makten från utsugarna genom några val i de borgerliga parlamenten – och att idag delta i dessa valfarsor innebär ingenting annat än att hjälpa till att legitimera den borgerliga diktaturen.**

Inget av partierna i den svenska riksdagen är något arbetarparti, inget parti och ingen riksdagsman företräder folkets intressen – de är allesamman, från (V) till (SD), Wallenbergs springpojkar, och företräder den svenska imperialistiska monopolbourgeoisens intressen. Det betyder inte att de inte har sina tvister; borgarklassen har sina olika fraktioner, vilka inte alltid sätter hela borgarklassens långsiktiga intressen före sina egna kortsiktiga. Därför har de också sina olika partier, som företräder den ena eller andra fraktionens intressen inom den svenska imperialismens ramar – men de som bestämmer i slutändan är alltid klicken av monopolkapitalister, och med det parlamentariska skådespelet försöker de hopplöst upprätthålla illusionen av att ”folket bestämmer”. Och de så kallat ”revolutionära” småpartier ”till vänster om Vänsterpartiet” som påstår sig använda valen som ”taktik”, för att ”samla krafter” – var är de nu? Vilka krafter har de samlat, och i vilket syfte annat än att bli ytterligare stödgrupper till sossemaffian?

Detta val visar tydligt att den borgerliga demokratin befinner sig i kris. Vi ser hur två alltmer enhetliga ”block” har bildats, och utvecklingen går mot ett tvåpartisystem: å ena sidan det socialfascistiska SAP och dess stödpartier, och å andra sidan ”Alliansen” som nu fått överta ansvaret för att förvalta den imperialistiska storbourgeoisens intressen. Illusionen av ”folkvilja” rämnar alltmer; detta handlar om att den lilla klicken av imperialistiska utsugare sett att den gamla korporativa ”svenska modellen” i dagsläget inte längre tjänar deras intressen. **Samtidigt har samma utsugare låtit odla fram det fascistiska parti (SD) som skall hjälpa dem att splittra arbetarklassen genom rasistisk hets och återigen sätta den gamla hederliga krigshetsande imperialistiska chauvinismen på dagordningen.**

Fascisterna och de som ”gillar olika”

Det är förstås uppseendeväckande att ett parti bestående av illa förklädda nassesvin som för bara några år sedan stod och heilade på gatorna nu släppts in i de fina salongerna - men det måste sättas in i det sammanhang vi har beskrivit här ovan. (SD) är ett parti som representerar en fraktion inom borgarklassen som av olika skäl förespråkar en mer ”traditionell” typ av öppen rasism och imperialistisk chauvinism än de andra partierna. Vi skall inte glömma att det är de svenska monopolkapitalisterna och deras stat som gynnat detta parti och låtit dem bygga upp sitt parti i lugn och ro – därför att borgarna behöver ett stabilt fascistiskt parti, och gärna i riksdagen. Det är förstås också en lysande chans för de andra partierna att framställa sig som goda ”antirasister” och med hycklande moral dölja det faktum att de själva är lika mycket rasister. Revisionisterna i (V) ser sin chans att prata om ”motstånd” för att än en gång försöka lura med sig arbetarklassen i sossepolitikens återvändsgränd - och på så vis drömmer de om att kunna fortsätta hålla tillbaka arbetarklassens kamp. Men låt oss titta på vad rasismen är, och var den kommer ifrån.

Rasismen är ett ständigt närvarande inslag i borgerlig ideologi och politik. Ända sedan kolonialmakterna, och sedan imperialistmakterna, började suga ut och förtrycka främmande folk har det varit nödvändigt att rättfärdiga detta ideologiskt. Kort sagt: det är naturligt att mörda och förslava dessa folk, eftersom de enligt rasistisk ideologi är lägre stående varelser. Om fattigdomen och svälten inte beror på imperialistisk utsugning, så måste den ju bero på att de fattiga är genetiskt underlägsna – detta är den logik borgarna har planterat i det allmänna medvetandet. Så länge detta imperialistiska system existerar, kommer alltså också rasismen att existera. Men den kan förstås ta sig lite olika uttryck; medan några säger att ”svartskallarna” skall kastas ut eller rentav utrotas, så säger andra att vi måste ”ta hand om” dessa ”stackars underlägsna varelser” – d.v.s. ge dem arbete och kanske t.o.m. en liten slant så att de inte behöver svälta, och lära dem att respektera den ”västerländska demokratin”.

Det är detta som sker idag: den borgerliga fraktion som representeras av (SD) har valt att fånga upp missnöjet hos småborgare och arbetararistokrater (fackpampar och andra klassförrädare) samt ett gäng kriminella gorillor från trasproletariatet, vilka finner det lämpligt att skylla arbetslöshet och ekonomisk kris på invandrarna. På så sätt utför fascisterna de uppgifter som storbourgeoisien har gett dem: att splittra arbetarklassen och försöka förhindra att den enar sig och organiserar sig för att ta makten. De andra partierna, med allt sitt prat om ”mångkultur” ser däremot det praktiska i att ha en reserv av fattiga arbetslösa invandrare och ett skikt av invandrade arbetare som utsätts för den mest extrema utsugning och förnedring: ”*vi gillar olika*” utropar dessa hycklande världsförbättrare. Men allt detta bara på villkoret att dessa invandrare inte bråkar utan tacksamt bugar med mössan i hand, d.v.s. blir ”integrerade”.

Sammanfattningsvis används rasismen (eller ”integrationsdebatten”, eller ”invandringspolitiken”), av samtliga riksdagspartier, om än på lite olika sätt, för att inbilla en del av arbetarklassen att en annan del av arbetarklassen är deras fiender. **Det är knappast första gången fascisterna och andra reaktionärer använder sig av detta trick – men låt oss aldrig glömma att arbetarklassen med kommunisterna i spetsen alltid har varit den enda kraft som konsekvent och skoningslöst bekämpat fascisterna, allt deras rasistiska dravel, deras reaktionära terror mot arbetarklassen och deras imperialistiska krigshetsande chauvinism.**

De som idag på allvar vill arbeta för att störta detta utsugarsamhälle och erövra makten för arbetarklassen och folket måste därför förkasta inte bara fascisterna i (SD), utan hela den borgerliga diktaturen, alla dess partier, dess val och dess parlament. De måste förkasta alla de så kallade arbetarpartier och ”revolutionärer” som inte gör något annat än att understödja detta system, och inte gå på deras snack om ”integration” och deras uppdelning av vår klass i ”invandrare” och ”svenskar”. Arbetarklassen är internationell, och att försvara ”svenskheten” är att tjäna utsugarnas intressen, inte arbetarklassens. Vår klass kämpar i detta land; kamperna och strejkerna på arbetsplatserna, som klassförrädarna gör allt för att hålla tillbaka, och - framför allt - upproren i arbetarförörterna från Rinkeby till Rosengård – alla är de exempel på att så är fallet. Det som behövs är att klassens mest medvetna förkämpar, kommunisterna, leder denna kamp och ställer sig i spetsen för den socialistiska revolutionen. För att göra detta måste de till att börja med göra sig av med alla missriktade drömmar och illusioner om ”den hederliga gamla socialdemokratin” och dess så kallade ”välfärd”, krossa all reformism och opportunist (hur ”revolutionärt” maskerad den än må vara), och sluta gå i Vänsterparti-revisionisternas och socialfascisternas ledband. De måste bygga sitt Parti, tillämpa marxismen av idag – marxismen-leninismen-maoismen, huvudsakligen maoismen – på förhållandena i Sverige och beväpna arbetarklassen för att krossa den imperialistiska staten och bygga arbetarstaten.

VAL, NEJ! FOLKKRIG, JA!

LEVE DEN PROLETÄRA INTERNATIONALISMEN!

LEVE MAOISMEN! NED MED REVISIONISMEN!

Studiecirkeln 26:e december

Oktober 2010